

Magyarország Alkotmánybírósága

1015 Budapest Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/431/2024.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: 1V/431-2/2024		
Érkezett: 2024 ÁPR 23.		
Érkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 1	Kezelőiroda: <i>lu</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] jogi képviselő nélkül eljárva, az Alkotmánybíróság IV/431-1/2024. számú hiánypótlás teljesítésére felhívó levelét 2024. március 21. napján történt átvételét követően, annak eleget téve, az Abtv. 55. § (3) bekezdésben előírt törvényes határidőben a következő

egységes szerkezetben előterjesztett, kiegészített alkotmányjogi panasz
indítványt terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtendő indokok alapján a Kúria Pfv.VII.20.482/2023/6. számú, felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletét, mint alaptörvény-ellenes bírói döntést megsemmisíteni szíveskedjék.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdés b) és c) pontjai alapján hívja fel a Kúriát a jogerős döntés végrehajtásának felfüggesztésére.

Kérelmem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének a XIII. cikk (1) bekezdése (tulajdonhoz való jog) és a XXVIII. cikk (1) bekezdése (tisztességes bírósági eljáráshoz való jog).

Kérelmem eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 27. § (1) bekezdése, amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját, és megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdése értelmében az Indítványozó kéri adatai zártan kezelését.

I.

Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

- *A jogorvoslati lehetőségek kimerítése*

1. Indítványozó az Abtv. 27. § b) pontjával összhangban a jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria által hozott ítélettel szemben nincs helye jogorvoslatnak.

- *Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje*

2. A Kúria 1. szám alatt csatolt, 2023. október 4. napján kelt, Pfv.VII.20.482/2023/6. számú ítéletet 2023. november 28. napján vette át Indítványozó jogi képviselője, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 31. § (1) alapján az alkotmányjogi panasz határidőben került 2024. január 26. napján benyújtásra. Az Alkotmánybíróság IV/431-1/2024. számú levelét 2024. március 21. napján vette át Indítványozó, így a jelen kiegészített alkotmányjogi panasz-indítványnak mai napon történő megküldése mind a végzésben foglaltaknak, mind az Abtv. 55. § (3) bekezdésében rögzített törvényi határidőnek megfelel.

- *Az indítványozó érintettségének bemutatása*

3. Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy a bírósági eljárásban alperesként vett részt.

- *Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés*

4. A jelen ügyben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség állapítható meg. A Kúria alaptörvény-ellenesen alakította a birtokpert tulajdonmegállapítási perré, aminek következményeképpen megfosztotta Indítványozót az őt jogerős bírósági végzés és jogszerűen lezajlott hatósági árverés alapján megillető, ingatlan-nyilvántartásban szereplő tulajdonától. Ha a Kúria tartotta volna magát a tisztességes eljárás és a tulajdonhoz való jog követelményeihez, ítélete nem érintette volna Indítványozó tulajdonjogát.

5. A felmerült alapjogi kérdések alapvető alkotmányjogi jelentőségűek: a tisztességes eljárás pontos tartalmát egyedül az Alkotmánybíróság képes megállapítani, érvényesülését minden ügyben egyedileg, esetről-esetre kell vizsgálni. Emellett a tulajdonjog alkotmányos védelme egy

kevésbé kidolgozott területe az Alkotmánybíróság gyakorlatának, így alapvető jelentőséggel bír minden, ezzel kapcsolatban a testület elé kerülő panasz.

6. A panasz hangsúlyozottan nem ütközik az ún. negyedfokú jogorvoslat tilalmának elvébe, a beadványban foglaltakat semmiképpen nem lehet ekként értelmezni, az egyértelműen ellentétes lenne az Indítványozó előadásával és annak szándékolt tartalmával, mely tehát nem „önmagában” támadja a bírói döntéseket, hanem a fentiekben már jelzett és a továbbiakban részleteiben kifejtendő alkotmányjogi kontextusban. Indítványozó kérelme nem arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság mérlegelje újra a bizonyítékokat, hanem annak megállapítását kéri, hogy Indítványozónak az eljárásjogi természetű alapjogainak az érvényesülését a Kúria teljességgel figyelmen kívül hagyta, ami sérti a tulajdonhoz való jogát és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

II.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

- *Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése*

7. Tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme: az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése** mindenkinek alapvető jogot biztosít ahhoz, hogy az ellene emelt vádról, vagy valamely perben a jogairól és kötelezettségeiről törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül döntsön.

8. Indítványozó eredeti alkotmányjogi panaszában formailag helytelenül a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai közül a jogorvoslathoz való jog sérelmét panaszolta az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alatt, tartalmában azonban a bíróhoz való jog, a jogerő sérthetetlenségének és a fegyverek egyenlőségének sérelmét jelölte meg. Az Alkotmánybíróság eljárása során a panaszokat a tartalmuk szerint bírálja el {3150/2019. (VI. 26.) AB határozat, [25] bekezdés}, ennek az elvnek különös fontossága van abban az esetben, ha a kérelmező jogban járatlan személyként, jogi képviselő nélkül eljárva terjeszt elő alkotmányjogi panaszt. Indítványozó jogi képviselő nélkül szerkesztette meg a hiánypótlásra felhívott, 2024. január 26. napján benyújtott alkotmányjogi panaszát, emiatt kerülhetett tartalmilag helyesen, alaptörvényi hivatkozás tekintetében helytelenül megjelölésre a XXVIII. cikk (7) bekezdése az (1) bekezdés helyett.

9. Tulajdonhoz való jog sérelme: az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Tények

1. Indítványozó fényképpel illusztrált árverési hirdetmény alapján árverési vétel útján szerezte meg [REDACTED]

[REDACTED] alatti „egészségcentrum és panzió” rendeltetésű önálló ingatlant a hozzá tartozó, vele egy hrsz-on levő 55 nm-es vendégházzal és földhasználati joggal. A [REDACTED] hrsz-ú családi házat a földrészlettel és az azt terhelő földhasználati joggal, szintén fényképpel dokumentált(csak a családi ház épülete szerepel) árverési hirdetmény alapján hatósági árverési vétel útján szerezte meg a későbbi peres eljárás felperese. A földrészleten három épület áll, a B jelű épület (Egészségcentrum és panzió) és közelében a panzióval egy időben épült módosított [REDACTED] számú, véglegessé vált építési engedély alapján a C jelű vendégház, valamint az utcafronttól legtávolabb eső A jelű családi ház.

2. Az ingatlan árverési hirdetmény rögzítette, hogy a [REDACTED] helyrajzi számú, indítványozói ingatlan funkciója panzió, egészségcentrum és fogorvosi rendelő, valamint ahhoz tartozik még egy 55 nm alapterületű vendégház. A 2016. november 23. napján kelt ingatlanárverési jegyzőkönyv értelmében a [REDACTED] hrsz.-ú ingatlan árverési vevője 77.384.000 Ft. árverési vételáron Indítványozó. A hatósági árverés a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:41. § szerint eredeti tulajdonszerzési mód.

3. Felperes az árverés után végrehajtási kifogással élt azzal az indokkal, hogy szerinte a " C " jelű épület a Ptk 5:18 § szerint a földtulajdonost illeti, ezért szerinte helytelen volt a hirdetmény és az árverés a [REDACTED] ingatlannál. Az elsőfokon eljáró Győri Járásbíróság helyt adott a kifogásnak és az árverést mindkét perbeli ingatlanra vonatkozóan megsemmisítette (a végzése **P/1. számon** mellékelve). A másodfokon eljáró Győri Törvényszék aztán **Pkf.50.649/2017/3.** sz. végzésével (**P/2. számon** mellékelve) az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a végrehajtási kifogást elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy a kibocsátott árverési hirdetmények és az azokon alapuló árverési jegyzőkönyvek jogszerűsége nem kérdőjelezhető meg. Ezzel Indítványozónak ítélte az árverési hirdetményben tételesen felsorolt elemek tulajdonjogát, köztük azon vendégházét, mely C jellel jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló peres eljárás tárgyává vált.

4. A végrehajtó által a [REDACTED] ingatlanra benyújtott, és az Indítványozó által a [REDACTED] hrsz-ú épület önálló ingatlan feltüntetésével kiegészített tulajdonjog-bejegyzési kérelem alapján az elsőfokú ingatlan-nyilvántartási hatóság mindkét ingatlan tekintetében bejegyezte Indítványozó tulajdonjogát.

5. A végrehajtó jelenlétében 2018. február 26. napján megtörtént a B és C jelű épületek Indítványozó részére történő birtokba adása. A birtokbaadástól mindkét épületet az Indítványozó tartja birtokában.

6. Az ingatlan-nyilvántartási hatóság határozata ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, melyet a másodfokon eljáró hatóság 2018. június 7-én született határozatával elutasított és helybenhagyta az elsőfokú határozatot. Ezen másodfokú határozattal szemben a felperes ismét keresetet terjesztett elő, melynek eredményeképpen a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.824/2018/25. sz. ítéletével megsemmisítette a másodfokú hatóság határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal, valamint új eljárásra kötelezte az eljáró hatóságot.

7. A megismételt hatósági eljárás során az eljáró hatóság 2018. július 17-én hozott új határozatában elutasította Indítványozó fellebbezésének a [REDACTED] hrsz-ú épület önálló ingatlanra vonatkozó, tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmét. Indítványozó fellebbezett, a másodfokú hatóság így az általa lefolytatott eljárás során felkereste az árverésben közreműködő végrehajtó jogutódját a kérdéses ingatlanok tulajdoni helyzetével kapcsolatban. A végrehajtó jogutódja 77.V.0027/2014/215. sz. iratában arról tájékoztatta a másodfokú hatóságot, hogy a megküldött vázrajzon C jellel feltüntetett épület megegyezik az árverési hirdetményben megjelölt, jó állapotú vendégházzal. A másodfokú hatóság az így lefolytatott eljárást követően Indítványozónak helyt adva 2020. június 29. napján kelt határozatával megváltoztatta az első fokú döntést és rendelkezett a C jelű épület [REDACTED] hrsz-ú kiemeléséről, azzal egyidejűleg Indítványozó tulajdonjogának ismételt bejegyzéséről árverési vétel jogcímén. Később a felperes sorozatos fellebbezései miatt az önálló ingatlanként bejegyzett vendégház [REDACTED] ismét törlésre került, így a vendégház visszakerült a [REDACTED] ingatlanhoz tartozóként az ingatlan-nyilvántartásban. A vendégház önálló épületként történő kiemelésének ismételt kérelme jelenleg közigazgatási per alatt van a Fővárosi Ítéltábla előtt.

8. Indítványozó és a felperes között a [REDACTED] hrsz-ú ingatlanon található parkolóhelyek használata miatt több alkalommal alakult ki konfliktus. Felperes birtokháborítás tárgyában keresetlevelet nyújtott be a Győri Járásbírósághoz (P/3. számú melléklet). Kereseti kérelmében kérte Indítványozó, azaz a felperes eltiltását a C jelű épület használatától, illetve az ezzel megvalósuló zavarástól történő eltiltását és az épület három napon belüli birtokba adását. Kérte

továbbá, hogy a bíróság állapítsa meg, a [REDACTED] hrsz-ú ingatlan mindenkori birtokosát a földhasználati jog keretében nem illeti meg a gépjárművel, tehergépjárművel való bejárás és ott tartózkodás joga és a csatolt vázrajz szerinti gyalogos bejárás jogára kiterjedő földhasználati jog megállapítását kérte. Indítványozó ellenkérelmében a kereseti kérelem elutasítását kérte (**P/4. számú** melléklet).

9. A Győri Járásbíróság a P.20.576/2021/35. sz. ítéletében a kereseti kérelmeknek megfelelően döntött a birtokviszonyokról (**P/5. számú** melléklet). Rögzítette, hogy a perben annak eldöntése volt a feladata, hogy „*a C jelű épület birtoklásához, használatához mely fél rendelkezik jogosultsággal*” ([29] bekezdés). Ehhez azonban nézőpontja szerint állást kellett foglalnia abban a kérdésben is, hogy a vendégház melyik fél tulajdonában áll. Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adó ítéletével kötelezte Indítványozót, hogy a C épületet adja a felperes birtokába, használatától pedig eltiltotta Indítványozót. Birtokvédelem tárgyában a bíróság megállapította, hogy – bár a perben merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a felek között birtoksértő magatartás kölcsönösen megvalósult –, erre irányuló kereseti kérelem hiányában a bíróság nem rendelkezhetett arról, hogy Indítványozót a felperesi ingatlan használatától, illetve birtoklásától a földhasználati jog rendeltetésszerű használatát meghaladó mértékben eltiltsa.

10. A birtokláshoz való jog megállapítása körében az elsőfokú bíróság a kereseten túlterjeszkedve a feladatának tekintette a vendégház tulajdonjogi helyzetének megítélését. E körben rögzítette, hogy a telek és a rajta lévő épület tulajdonjogi egységet képez, a Ptk. 5:18. § (1) bekezdése alapján az „*aedificium solo credit*” elvét követve a bíróság a C épület birtokát a felperesnek, mint tulajdonosnak juttatta (Ptk. 5:21. §).

11. A mindkét fél fellebbezése nyomán eljáró Győri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Pf.20.147/2022/16. sz. ítéletében a birtokper keretein belül maradva az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, a keresetet elutasította (**P/6. számú** melléklet).

12. A jogerőssé vált másodfokú ítéletben a bíróság mindenekelőtt megállapította, hogy a jogi helyzet sajátosságaként értékelendő szempontok egybevetve, a jogszerűségében bíróság által felülbírált árverést követően történt ingatlan- bejegyzést érintő változásokkal, a Ptk. 5:18. § (1)-(2) bekezdés rendelkezésére alapítható tulajdonosi minőséget „előzve” a vendégház birtoklására, használatára érvényes, Indítványozónak erősebb jogcíme van.

13. Pontosította az elsőfokú bíróságnak az elsőfokú ítélet [29] bekezdésében rögzített azon megállapítását, hogy a bíróságnak a birtokláshoz való jog kérdésének vizsgálatával összefüggésben – egyéb jogcímre történő hivatkozás hiányában – a vendégház tulajdoni helyzetének megítélése/eldöntése is feladata lett volna. A másodfokú bíróság Indítványozó arra vonatkozó

kifogását, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem keretein túlterjeszkedve quasi tulajdonjogi pert is kreált, alaposnak tekintette. A jogvitában nem kerülhetett (volna) sor tulajdonjogi kérdések eldöntésére a keresettel érintett C jelű épület tekintetében, hiszen a jogvita egy birtokper. A bíróság mindössze a felek birtokláshoz való jogát mérhette volna össze, értékelve az egyébként vitatott tulajdonjogi helyzet kapcsán előadott hivatkozásait is ([99] bekezdés). A Győri Építésügyi és Örökségvédelmi Hatóság GY/ETDR-1/7575-2/2022. sz. irata is igazolta, hogy a C jelű épület a [REDACTED] hrsz-ú ingatlanon épült. Az ingatlan-nyilvántartásban a [REDACTED] van a C jelű épület a ráépítésnél a módosított építési engedély, mint okirat szerint a bejegyzési elvről szóló Ptk 5:178 § (3) alapján, valamint az árverés kitűzésének ingatlan-nyilvántartásba vételekor mellékelt árverési hirdetmény szerint a Ptk 5:178 § (5) alapján.

14. A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel (**P/7. számú** melléklet), melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Pfv.VII.20.482/2023/6. sz. ítéletében (**P/8. számú** melléklet) alaposnak ítélte meg a felülvizsgálati kérelmet.

15. A Kúria rögzítette, hogy a felülvizsgálat tárgya kizárólag a C épülettel kapcsolatos birtokvita volt, ennek ellenére a tulajdoni viszonyokat vizsgálta. A döntésében annak az indokait vezette le, miért illeti meg felperest a C épület tulajdonjoga, és miért döntött helyesen az elsőfokú bíróság, amikor egy birtokperben a tulajdoni viszonyok megállapítását is feladatának tekintette.

16. A Kúria jogszabályban megállapított jogkörein túlterjeszkedve ítéletével – egy állami aktussal – megfosztotta Indítványozót az őt jogerős végzés és jogszerűen lezárult hatósági árverés alapján megillető és ingatlan-nyilvántartásban szereplő tulajdonjogától.

17. A döntést Indítványozó 2023. november 28. napján vette át, majd alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a felülvizsgálati ítélet ellen 2024. január 26. napján. Az Alkotmánybíróság 2024. március 8. napján kelt levelében hiánypótlásra hívta fel Indítványozót az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdésben foglalt feltételek teljesítése céljából. A levelet Indítványozó 2024. március 21. napján vette át.

Jogi érvelés

Az Alkotmánybíróság releváns gyakorlata – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése

10. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése mindenkinek alapvető jogot biztosít ahhoz, hogy az ellene emelt vádról, vagy valamely perben a jogairól és kötelezettségeiről törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül döntsön. A tisztességes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266.].

11. Az Alkotmánybíróság a 3076/2020. (III. 18.) AB határozatban kiemelte, hogy miután nem törvényességi szempontú vizsgálatot végez, és nem egyszerű felülvizsgálati fórumként jár el, az esetleges eljárási hibák, jogértelmezési, ténymegállapítási kérdések nem vezetnek a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének megállapítására {lásd például hatásköri/illetékességi kérdések kapcsán: 3063/2015. (IV. 10.) AB végzés, Indokolás [11]; 3265/2017. (X. 19.) AB határozat, Indokolás [33]; 3305/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [70]; az eljáró bírói tanács tagjaiban bekövetkezett változás mint perjogi, törvényességi kérdés kapcsán: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [32]; kizárási ok fennállása miatti átszignálás kapcsán: 3138/2019. (VI. 13.) AB végzés, Indokolás [8]; szabadságolás miatti átszignálás kapcsán: 3118/2019. (V. 29.) AB határozat, Indokolás [32]; vesd össze még: 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [45]–[46]; 3076/2020. (III. 18.) AB határozat, Indokolás [21]}.

12. A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye. A szabály *de facto* nem állapítja meg, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}.

- *Bíróhoz való jog, bírósághoz fordulás joga*

13. A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos érvényesülése tehát magában foglalja az eljárás azon követelményét, hogy az megindítható legyen egy arra hatáskörrel rendelkező bírói fórum előtt. Ahogy azt az Alkotmánybíróság már az Alkotmány 57. § -ával összefüggésben is kifejtette – amely esetjogot az alaptörvényi megfogalmazás azonossága miatt a mai napig irányadónak tart a fórum –, az eljárásnak ahhoz kell vezetnie, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelességeket az ott írt módon valóban "elbírálja": az összes, az Alkotmányban részletezett követelmény – a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, az, hogy a tárgyalás igazságosan (a nemzetközi egyezmények szóhasználatával: *fair, équitablement, in billiger Weise*) és nyilvánosan folyjék – ezt a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni.

14. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben azt is rögzítette, hogy a bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, „elszenvedői” a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az **eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket elbírálja** (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére. [59/1993. (XI. 29.) AB határozat].

- *Jogerős döntések sérthetatlensége*

15. Az EJEB gyakorlatában a tisztességes eljárás része a **jogerős döntés megkérdőjelezhetetlenségéhez való jog**. A tisztességes eljáráshoz való jogot ugyanis a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni. A jogállamiság elvének egyik alapvető aspektusa a jogbiztonság (*Okay és mások kontra Törökország*, § 73), amely többek között megköveteli, hogy ahol a bíróság jogerősen eldöntött egy kérdést, a döntést ne lehessen megkérdőjelezni (*Brumarescu kontra Románia [GC]*, § 61; *Agrokompleks kontra Ukrajna*, § 148). A jogerős döntést csak akkor lehet megkérdőjelezni, ha ezt olyan jelentős és kényszerítő körülmények teszik szükségessé, mint például valamely bírói hiba (*Ryabykh kontra Oroszország*, § 52).

16. Az Alkotmánybíróság a jogerő intézményét elsősorban a jogállamiság követelményével összefüggésben tárgyalta, azonban újabb gyakorlatában kapcsolatba hozta a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, azon belül a bírósághoz fordulás alapjogával is {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [81]}.

17. Az alkotmánybírószági gyakorlatban a jogerő intézménye – alapvetően a jogállamiság követelményéből eredeztethetően – annak biztosítékát szolgálja, hogy valamely jogalkalmazó szerv döntése véglegessé váljon, vagyis a benne foglalt rendelkezések végrehajthatók legyenek, az ne legyen megtámadható rendes jogorvoslattal és a benne eldöntött tény- és jogkérdések ne – avagy csak szigorú kivételek alapján – válhassanak újabb vita tárgyává. Az a közérdek nyilvánul meg benne, hogy a jogviszonyok idővel lezártnak minősüljenek, és azok védve legyenek mindennemű beavatkozástól. Erre egyrészt azért van szükség, hogy a jogvitában érintett személyek viszonyai ne maradjanak függő helyzetben, másrészt pedig azért, hogy az eldöntött kérdés utólag ne legyen módosítható {3133/2017. (VI. 8.) AB határozat, [29] bekezdés}.

18. Az Alkotmánybírószág álláspontja szerint a jogerő azonban megfelelő alkotmányos keretek között áttörhető. „A jogerő tisztelete nem abszolút és áttörhetetlen eleme a jogbiztonságnak. A lezárt jogviszonyok érinthetlenségének tilalma alól engedhető kivétel, ha a jogbiztonsággal konkuráló más alkotmányos elv elkerülhetetlenné teszi, és ezzel nem okoz céljához képest aránytalan sérelmet” {24/2013. (X. 4.) AB határozat, Indokolás [46]}. Az Alkotmánybírószág gyakorlatából az is megállapítható, hogy a jogerő kiemelt jelentőségének egyik indoka „a bírói döntésekbe vetett közbizalom” megőrzése és erősítése, és bizonyos esetekben inkább a bírói döntés jogerejének feloldása szolgálja jobban e célt, mint a „jogi hibában, vagy tévedésben szenvedő döntés jogerejének tisztelete” {25/2013. (X. 4.) AB határozat, Indokolás [36]}.

19. Az Alkotmánybírószág a jogerő létjogosultságát a kezdetektől fogva a jogbiztonság követelményéből vezette le, amely a régi Alkotmány 2. § (1) bekezdése, illetve a hatályos Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti demokratikus jogállamiság egyik alapvető eleme. A jogállamiság követelményére alkotmányjogi panaszban csak kivételes esetekben (a kellő felkészülési idő követelményének, valamint a visszaható hatály tilalmának sérelme esetén) lehet hivatkozni. Az Alkotmánybírószág ugyanakkor rögzítette azt is, hogy „a bírósághoz fordulás alapjoga részének tekinti a jogerős ítéletek hatékonyságát, a jogerő tiszteletben tartásának követelményét, mely ugyanakkor a jogállamiság elvétől elvonatkoztatottan nem értelmezhető” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [81]}. Ebből pedig az következik, hogy a **jogerő tiszteletben tartásának követelménye összefüggésben áll a jogállamiságon túl a tisztességes eljáráshoz való, Alaptörvényben biztosított joggal.**

- *Fegyverek egyenlőségének elve*

20. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog esetében az alapjogvédelem a bírósági eljárás feleit illeti meg. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványai között határozta meg az Alkotmánybírószág a fegyverek egyenlőségét

{2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [50]; 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}.

21. az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) szerint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke szerinti tisztességes eljáráshoz való jogba tartozik a személyek alapjogi védelménél a felek közötti „méltányos egyensúly” fenntartása, amely megköveteli, hogy mindegyik félnek elfogadható lehetőséget kell biztosítani ügye előadására, és bizonyítékainak bemutatására, olyan feltételek mellett, amelyek nem hozzák az egyik felet érdemben hátrányosabb helyzetbe a másikhoz képest {*Dombo Bebeer B.V. kontra Hollandia*, 1993. október 27., 14448/88, Indokolás [33]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a felek egyensúlyi helyzete a fegyverek egyenlőségében, mint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványában mutatkozik meg {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]; 36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}.

22. „Az Alkotmánybíróság a fegyverek egyenlőségének elvét ugyan alapvetően a büntetőeljárás kapcsán értelmezte, azonban a tisztességes eljáráshoz való jog alapján alkalmazhatónak találta azt minden bírósági eljárás tekintetében, így polgári perek esetében is.” {15/2002. (III. 29.) AB határozat} Az Alkotmánybíróság más ügyben arra mutatott rá, hogy a fegyveregyenlőség elvének a „lényege az ügy szempontjából jelentős nyilatkozatokhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférés mindkét fél számára, valamint lehetőség arra, hogy észrevételeit előadhassa a bíróság előtt” {3100/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [115]}.

23. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig – mérlegelés eredményeként – mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve {vö. 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]}.

- *Fenti elvek alkalmazása jelen ügyre*

24. A Győri Törvényszék Pkf.50.649/2017/3. sz. végzése jogerősen kimondta, hogy Indítványozónak tulajdonjoga áll fenn a C jelű vendégházon. A végzésben rögzítésre került, hogy az árverés jogszerűen ment végbe, és mint eredeti tulajdonszerzési mód, Indítványozónak a tulajdonszerzésre teljességgel jogszerű jogcíme van. Indítványozónak bírósági határozat mondta ki, hogy joga van mind a tulajdonláshoz, mind a birtokláshoz.

25. A Kúria ezt a jogerőt törte át, amikor felülvizsgálati ítéletében rendelkezett a C jelű vendégház tulajdonáról, melynek keretében felülírta a jogerős végzés rendelkezéseit és elvonta Indítványozó tulajdonát a felperes javára. A Kúria ezzel túlterjeszkedett mind az alapügyi kereseti kérelmen, mind a felülvizsgálati kérelemben foglaltakon, hiszen hatásköre csak arra lett volna, hogy a fennálló birtok- és használati viszonyok tekintetében döntsön. Emellett jogellenesen áttörte a jogerőt egy több éve lezáródott, jelen ügytől független bírósági határozat tekintetében.

26. A felperes keresetlevelében az elsőfokú bíróságtól azt kérte, hogy tiltsa el Indítványozót a C jelű épület használatától és zavarásától, és kötelezze Indítványozót, hogy juttassa az ingatlant a felperes birtokába 3 napon belül. Kérte továbbá, hogy a bíróság állapítsa meg, kizárólag felperest illeti meg a [REDACTED] hrsz-ú ingatlanra való gépjárművel, tehergépkocsival való bejárás és ott-tartózkodás joga, valamint a gyalogos bejárás joga Indítványozót korlátozottan illeti meg; emellett kérte a bíróságot, hogy szólítsa fel az illetékes földhivatalt a kérelmének megfelelő ingatlannyilvántartás-módosításra. / Ezzel kapcsolatban Indítványozó megjegyzi, hogy a bírósági ítélet alkalmatlan felperes [REDACTED] hrsz-ú ingatlanára a C-jelű épület (vendégház) ingatlan-bejegyzésére, mivel az Ingatlan-nyilvántartási törvény végrehajtásáról szóló 109/1999.FVM. rendelet 87 § (1) bekezdése szerint " tulajdonjogot csak azzal szemben lehet bejegyezni, aki az inyt-ban tulajdonosként szerepel." Felperes jogelődjenek a [REDACTED] hrsz-ú ingatlanján csak a 2004-ben bejegyzett családi ház szerepel felépítményként, így újabb, más jellegű felépítmény nem kerülhet felperes tulajdonába a törvény szerint./ Felperes kérelme jogalapjának a Ptk. birtokvédelmi [Ptk. 5:5. § (1)-(2) bek., 5:7. §, 5:13. § (1)-(3) bek.] és a földhasználatra vonatkozó szakaszait [Ptk. 5:145. § (1)-(2) bek.] jelölte meg. Keresetét az eljárás során nem módosította, a jogorvoslati szakban is a birtok és a földhasználat keretében kívánta követeléseit érvényesíteni.

27. A tisztességes eljáráshoz való jog konkrét jogszabályi rendelkezések által válik a hazai bírósági eljárások alapjává. A Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) egyik alapelve, hogy a bíróság kötve van a felek által előterjesztett kérelmekhez [Pp. 2. § (2) bek.]. A jogvita kereteit alapvetően a kereseti kérelem határozza meg. Ennek módosítására és a keretek tágítására az eljárás perfelvételi szakában van még lehetőség, de az érdemi tárgyalási szak során a bíróság a perfelvétel során meghatározott keretek között dönti el a pert [Pp. 214. § (1) bek.]. Ezek nemcsak a polgári perrendtartás alapvető szabályai: az eljárás tisztességességét, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével való összhangját garantálják. A jogvita kereteinek törvényi rögzítésével a bíróság azon nem terjeszkedhet túl, önkényesen nem módosíthatja azt vagy mellőzheti indokolatlanul a kérelem vizsgálatát. Ennek hiányában a felek teljességgel ki lennének szolgáltatva az igazságszolgáltatás kénye-kedvének, és nem lenne

biztosítékuk a tekintetben, valóban a perbe vitt jogaikról és kötelezettségeikről fog dönteni a bíróság.

28. A Kúria ennek ellenére érdemi határozatot hozott a C jelű épület(vendégház) tulajdonjogi helyzetével kapcsolatban, megváltoztatva az addig fennálló jogviszonyokat. Ezzel a döntésével két szempontból is megsértette a tisztességes eljárás követelményét. Egyrészt, **átörte a jogerőt egy másik, mintegy 7 éve jogerősen lezárt bírósági eljárás során hozott jogerős döntés tekintetében**. Sem az EJB, sem az Alkotmánybíróság gyakorlata nem támasztja alá ennek a döntésnek a jogszerűségét. A Győri Törvényszék által hozott végzés megváltoztatására a Kúriának nem terjedt ki a hatásköre, ennek ellenére mintegy *ad hoc* módon sor került a bírósági határozatban foglaltak megváltoztatására az ingatlan-nyilvántartási helyzetet is figyelmen kívül hagyva.

29. A mindenfajta jogalapot nélkülöző, hatáskörön messze túlterjeszkedő döntés a jogbiztonság elvét is sérti, valamint nagymértékben sérül a jogerős határozatokba és az ingatlan-nyilvántartásba vetett bizalom, és aláássa azok hatékonyságát. Az Alkotmánybíróság következetesen alkotmányos védelem alá vonja a múltban szerzett jogokat. A jogbiztonság és a szerzett jogok alkotmányos védelme ugyan nem értelmezhető akként, hogy a múltban keletkezett jogviszonyokat soha nem lehet alkotmányos szabályozásokkal megváltoztatni, a vizsgálat esetről esetre való mérlegelést igényel {17/2023. (VIII. 3.) AB határozat, [27] bekezdés}. Ez azt jelenti, hogy a szerzett jogokat csak alkotmányosan lehet elvonni. A Kúria eljárása, mely súlyosan sérti a tisztességes eljárás követelményeit, semmiképp nem tekinthető alkotmányosnak. A bíróság nem változtathatott volna meg egy már létrejött jogviszonyt utólagosan, ráadásul a jog jogosultjára súlyosan hátrányosan.

30. Másrészt, a **Kúria a pert tulajdon megállapítási perré változtatta**, úgy, hogy a felperes keresetében nem is kérte, és Indítványozó részéről sem merült fel a tulajdonjog megállapítására irányuló igény. Jelen polgári peres eljárás egy birtokháborítási per, melyben a bíróságnak földhasználattal kapcsolatos kérdésekre is kellett választ adnia. Az elsőfokú bíróság helytelenül ugyan a feladatának érezte, hogy döntsön a tulajdoni viszonyokról, de ezzel túlterjeszkedett a kereseti kérelmen és a perfelvétel során megállapított kereteken. A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy egy birtokper során a bíróság hatásköre nem terjed ki a tulajdoni kérdések tisztázására, így a fennálló tulajdoni viszonyokat nem érintheti és azok tekintetében nem hozhat döntést. Ezzel ugyanis túllépne a jogvita alkotmányos keretein és megsértené a tisztességes eljárás biztosította alkotmányos garanciákat.

31. Ennek ellenére a Kúria *de facto* tulajdonjog megállapítása iránti perben járt el akkor, amikor felperes számára ítélte meg C jelű épület (vendégház) tulajdonát felülvizsgálati ítéletében. A tisztességes eljáráshoz való jog megköveteli, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogokat és kötelezettségeket elbírálja. Ezen felül azonban más, az eljárás részévé nem tett jogok és kötelezettségek tekintetében nem dönthet. A Kúria ennek ellenére Indítványozót egy birtokperben önkényesen megfosztotta jogerősen megszerzett tulajdonától.

32. Mindemellett eljárása során a **fegyveregyenlőséget sem biztosította** a szembenálló felek között. Indítványozó bizonyítékai értékeetlenül maradtak a Kúria előtt, noha azokat Indítványozó már alperesi ellenkérelméhez is csatolta és a perfelvételi tárgyaláson is hivatkozott rájuk. A Kúria mégis az ellenérdekű fél alá nem támasztott állításait fogadta el, ezzel egyenlőtlen, tisztességtelen helyzetet hozva létre alperes és felperes között.

33. Indítványozó számos közokiratot csatolt, mint bizonyítási eszközt: a 2006. február 15-i, a panzió és a garázs épületére vonatkozó használatbavételi engedélyt (5428-7/2006. sz.), a rendeltetésmód változása (garázból panzió) tárgyában hozott határozatot (48832-2/2012. sz.) és az eziránti kérelemhez mellékelte helyszínrajzot, továbbá a használatbavételi engedélyt (65049-2/2012. sz.). Emellett előterjesztette a [REDACTED] hrsz-ú ingatlan keletkezéséről szóló, az akkori tulajdonostól származó megállapodását.

34. A perfelvételi tárgyaláson Indítványozó benyújtotta a B és C épület építési engedélyét, ennek módosítását helyszínrajzzal, a birtokbaadási jegyzőkönyvet és a birtokbaadásra felszólító végrehajtási jegyzőkönyvet. Indítványozó előterjesztette a Győri Építésügyi és Örökségvédelmi Hatóság GY/ETDR-1/7575-2/2022. sz. iratát, mely szerint a C jelű épület a [REDACTED] hrsz-ú ingatlanon épült.

35. Indítványozó közokiratokkal tanúsította a fennálló tulajdoni és birtokbeli helyzetet, ezzel szemben a felperes nem terjesztett elő olyan bizonyítékokat, melyek az ellenkezőjét igazolták volna. A Kúria nem is hívta fel a felperest, hogy terjesszen elő bizonyítékokat, hogy a fennálló helyzetet tisztázza. A Kúria így fogadta el az alá nem támasztott felperesi érveket, melyek alapján meghozta jogerős, hazai hatékony jogorvoslattel nem támadható döntését.

36. A fegyverek egyenlőségének elve sérült, amikor a Kúria nem vette figyelembe az előterjesztett alperesi közokiratokat. A Kúria tévesen állította, hogy Indítványozó nem igazolta, hogy „a felépítmény tulajdonjoga elválik a föld tulajdonjától és erre utaló adat sem merült fel a perben”; iratellenes az a megállapítás, hogy „nincs olyan adat, hogy C épület földdel való tartós egyesítettsége ne állna fenn”, valamint, hogy „a perbeli esetben nem merült fel olyan adat –

ilyenre az alperes sem hivatkozott –, hogy a C épület ne állna tartós fizikai egyesítettségben, alkotórészi kapcsolatban a földrészlettel”.

37. Indítványozó hiába terjeszthette elő bizonyítékait a bírósági eljárás során, az eset összes körülményét figyelembe véve a felpereshez képest jelentős hátrányba került. Kiemelendő, hogy Indítványozó nem pervesztességét sérelmezi, hanem hogy a Kúria nem biztosította az eljárás tisztességességét. Az indítványozói bizonyítékok nem képezték vizsgálat tárgyát, a felperesnek pedig úgy adott igazat a bíróság, hogy nem tudta igazolni az alperesi állítások valótlanságát. Ez a kiegyensúlyozatlan helyzet Indítványozó alapjogainak sérelméhez vezetett.

38. Összességében a Kúria eloldotta magát a tisztességes eljárás alaptörvényi kötelezettségeitől. Megsértette a jogerős ítéletek megkérdőjelezhetetlenségének az elvét azzal, hogy egy több éve, más eljárásban hozott jogerős ítéletet írt felül. Ezt a döntést egy olyan eljárás során hozta, melyet önkényesen birtokperből tulajdonjogi perre alakított. Az ítélet tanúsága szerint a Kúria nem tartotta tiszteletben a fegyverek egyenlőségének az elvét, így Indítványozó bizonyítékai nem kerültek értékelésre az ítélethozatal során. **Mindezek súlyosan sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, ezért kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy erre tekintettel semmisítse meg a Kúria Pfv.VII.20.482/2023/6. sz. ítéletét.**

Az Alkotmánybíróság releváns gyakorlata – az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése

39. A tulajdonhoz való jog védelmi köre tekintetében az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban a jelen ügy szempontjából releváns alábbi megállapításokat tette. „Az Alkotmánybíróságnak a tulajdonhoz való jog sérelmére vonatkozó következetes gyakorlata {lásd: a 3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [20]–[21]} értelmében az Alaptörvény XIII. cikke alapvetően »két szempontból garantálja a tulajdonhoz való jogot. Egyrészt **védi a megszerzett tulajdont az elvonás ellen**, másrészt védi a szintén már megszerzett tulajdont annak korlátozása ellen« {3115/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [34]}.

40. Az Alkotmánybíróság a XIII. cikkre vonatkozó gyakorlatát az alábbiak szerint foglalta össze: „A tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az Alaptörvény, hanem más jogi normák határozzák meg. Az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát ugyanakkor az Alaptörvény alapján kell megállapítani. Ez az ellentmondás nehézséget jelent a tulajdonként védett jogosítványok meghatározásakor. Az ellentmondás úgy oldható fel, hogy az Alaptörvény tulajdonhoz való alapjogként a jogszabályok által meghatározott tartalommal elismert, konkrét időpontban fennálló konkrét jogosítványokat védi: a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján általában köteles tiszteletben tartani azokat a

jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői” {25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [55]}.

41. Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgytól és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A másik oldalról nézve: ugyanezen szempontoktól függően az adott fajta közhatalmi beavatkozás alkotmányos lehetősége a tulajdonjogba más és más {ABH 1993, 373, 380., legutóbb idézi: 3219/2012. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [6]}. Ugyanez az AB határozat kimondja: »Az alapjogi tulajdonvédelem sajátosságai miatt az állami beavatkozás alkotmányossága megítélésének súlypontja, az alkotmánybíróági értékelés voltaképpen tere a cél és az eszköz, a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányosságának megítélése lett. [...] A tulajdon társadalmi és gazdasági szerepe, különösen az egyes szabályozó intézkedések beleilleszkedése adott gazdaságpolitikai feladatokba, egyébként is sokkal nehezebbé teszi a szükségesség vagy elkerülhetetlenség megállapítását, mint más alapjogok esetében, ahol inkább lehetséges általános érvényű viszonyítás.« (ABH 1993, 381.)” (Indokolás [161]). Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a tulajdonhoz való alapjog a **már megszerzett tulajdont**, illetve kivételes esetekben a tulajdoni várományokat védi {lásd például: 3115/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [34]}.

42. A tulajdonhoz való jog védelmi körébe tartozó jogosultságok korlátozása, illetve kisajátítás esetén annak alkotmányosságát a következő szempontok szerint lehet megítélni. „[A] tulajdon védelmére vonatkozik az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében szabályozott alapjogkorlátozási (-mérlegelési) teszt, az ún. szükségességi-arányossági teszt, ám a tulajdonhoz való jog esetében a szükségesség mércéje a pusztán közérdekűséghez igazodik: amennyiben a tulajdon korlátozása közérdekű célból történik, úgy e korlátozást pusztán ennek okán szükségesnek kell tekinteni. A szükséges tulajdonkorlátozásnak is arányosnak kell azonban lennie.

43. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből, a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság elve többek között megköveteli a szerzett jogok védelmét, a véglegesen teljesedésbe ment jogviszonyok érintetlenül hagyását, továbbá a múltban keletkezett tartós jogviszonyok megváltoztathatóságának alkotmányos szabályokkal való korlátozhatóságát. Mindemellett az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „a jogbiztonság és a szerzett jog alkotmányos védelme nem értelmezhető akként, hogy a múltban keletkezett jogviszonyokat soha nem lehet alkotmányos szabályozásokkal megváltoztatni” {515/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 976, 977., megerősítve: 3244/2014. (X. 3.) AB határozat, Indokolás [28] és [38]; 3078/2017. (IV. 28.) AB határozat, Indokolás [22]}.

- *Fenti elvek alkalmazása jelen ügyre*

44. Indítványozó tulajdonhoz való jogát jogerősen két bírói fórum is kimondta. Először a Győri Törvényszék Pfk.50.649/2017/3. számú végzésében elutasította felperes végrehajtási kifogását, majd a Győri Törvényszék 2.Pf.20.147/2022/16. sz. ítéletében rögzítette, hogy a fennálló tulajdoni viszonyokat – az eljárása során – megváltoztatni nem lehet. A kúriai ítélet mégis döntött a vendégház tulajdonjogi helyzetéről is, holott ez kívül esik a birtokper törvény alkotta határain.

45. A tulajdonhoz való jog nem korlátozhatatlan alapjog, azonban elvonása esetén a jogalkalmazónak tartania kell magát az alapjogkorlátozás szabályaihoz. Jelen ügyben az állam (egy igazságszolgáltatási szervén keresztül egy másik magánszemély javára) megfosztotta Indítványozót az ingatlan-nyilvántartásban szereplő és jogszerűen gyakorolt tulajdonhoz való jogától, ráadásul tette mindezt azonnali és teljes kártalanítás nélkül. Ez nincs összhangban az alkotmányos alapelvekkel és az Alkotmánybíróság gyakorlatával.

46. Indítványozó egy állami aktuson keresztül súlyos alapjogkorlátozást szenvedett el, emellett vagyoni helyzetében is jelentős változás áll be neki nem felróható okból. Ilyen jelentős hátrányt az állam nem okozhat anélkül, hogy az alkotmányos garanciákat szem előtt ne tartsa.

47. Indítványozónak 2018. január 26. napja óta van ingatlan-nyilvántartásban és 2018.február 26.-tól birtokában a C jelzés alatti vendégház, így immár 6 éve gyakorolja az ehhez kapcsolódó jogosultságait és teljesítette a kötelezettségeit. A jogszerűen lezajlott hatósági árverés során 77.384.000 forint értékben vásárolta meg Indítványozó a hatósági árverési hirdetményben foglaltakat. Az árverési hirdetmény jogszerűsége megkérdőjelezhetetlen, azt nem vitathatja sem hatóság, sem bíróság. A hatósági árverés befejeztével Indítványozó a Ptk. 5:41 § szabályaival összhangban eredeti tulajdonszerzési mód útján, jelentős anyagi ráfordítással szerezte meg a hirdetményben is szereplő vendégház tulajdonjogát, mely az ingatlan-nyilvántartásban is szerepel [REDACTED] a bejegyzési elv alapján a Ptk 5:178 § (3)és(5) szerint. Az árverési vétel lezárultával jogerősen Indítványozóhoz került mindaz, ami az árverési hirdetményben fel lett sorolva (B és C jelű épületek). A hirdetmény jogszerűségét pedig megállapította a Győri Törvényszék Pkf.50.649/2017/3.számú végzésében.

48. A felperes által indított bírósági eljárásban másodfokon ki lett mondva, hogy a birtokper a tulajdoni viszonyokat szükségszerűen nem érintheti, így a 2018-ban jogerőre emelkedett döntés alapján kell megítélni a C épület jogi helyzetét. Ennek tulajdona pedig 1/1 hányadban, jogszerűen lezajlott hatósági árverés útján Indítványozóhoz került. Indítványozó birtokába a hatósági

árverést követő végrehajtói intézkedés során került. Az azóta eltelt időben nem merült fel olyan körülmény, mely a tulajdoni helyzetet befolyásolta volna.

49. Az állam meglepetésszerűen vonta el Indítványozótól az őt jogerős ítéletek alapján megillető és ingatlan-nyilvántartásban szereplő tulajdonát és juttatta a felperesnek. A már korábban kifejtettek szerint a *de facto* tulajdonjogi per sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, és ezzel együtt megvalósítja a tulajdonhoz való jog sérelmét. Az állam ugyanis megfelelő alap nélkül avatkozott be Indítványozó tulajdonhoz való jogába. A Kúria olyan ítéletet hozott, melyben nem volt tekintettel sem a jogvita valódi tárgyára, sem a szerzett jogok védelmére. A tulajdonelvonásnak így nincs sem alkotmányos indoka, sem megfelelő ellentételezése az állam részéről.

50. Indítványozó tulajdonjogát az állam önkényesen vonta el. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozó kúriai döntés Indítványozó tulajdonhoz való jogát is sértette. **Ebből megállapítható, hogy a Kúria Pfv.VII.20.482/2023/6. számú ítélete sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, ezért Indítványozó kéri a t. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen a támadott ítéletet megsemmisíteni.**

A kifogásolt döntés végrehajtásának
felfüggesztésére irányuló kérelem indokai

51. A jogerős döntés felfüggesztése tárgyában Indítványozó előadja, hogy a végrehajtás felfüggesztésével okozott hátrány nem haladja meg az intézkedéssel elérhető előnyöket, a jogerős döntés szerinti végrehajtása rendkívül jelentős hátrányt okozna.

52. Indítványozó 2018 óta gyakorolja jogszerűen az ingatlan-nyilvántartásban szereplő tulajdonjogból fakadó részjogosítványait. A felperes által kérdéses jogi helyzetű C jelű épületet Indítványozó hasznosítja, elvesztésével jelentős mértékű vagyoni és eszmei kára keletkezne. Indítványozó több, mint 6 éve, a végrehajtó által hivatalos birtokbaadás óta hasznosítja a vendégházat, amibe nemcsak megvételekor fektetett jelentős összegeket, hanem az azóta eltelt időben is számottevő anyagi ráfordítást eszközölt rajta. Azzal, hogy a Kúria felperes részére ítélte meg a vendégházat, évek munkájának eredményét vette el Indítványozótól.

53. **Ezekből az okokból kifolyólag kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy függessze fel a Kúria Pfv.VII.20.482/2023/6. sz. ítéletének végrehajtását.**

Melléletek:

P/1. Győri Járásbíróság I. fokú ítélete az árverés megsemmisítéséről

A további hivatkozott melléletek már benyújtásra kerültek a 2024. január 26- án kelt Alkotmányjogi panasszal, az alábbi számozással:

P/2=korábbi 4., P/3=korábbi 5., P/4=korábbi 6., P/5=korábbi 3., P/6=korábbi 2.,
P/7=korábbi 10., P/8.=korábbi 1. melléklet

Kelt.: 2024. április 20.

Indítványozó